

Píseň o rodné zemi

Jaroslav Seifert

Krásná jako kvítka na modranském džbánu
je ta země, která vlastní je ti,
krásná jako kvítka na modranském džbánu,
sladká jako střída dalaňku,
do nějž nůž jsi vložil k rukojeti.

Stokrát zklamán, rady nevěda si,
znovu vždycky navracíš se domů,
stokrát zklamán, rady nevěda si,
k zemi bohaté a plné krásy,
k chudé jako jaro v čerstvém lomu.

Krásná jako kvítka na modranském džbánu,
těžká, těžká jako vlastní vina
- není z těch, na něž se zapomíná.
Naposledy kolem tvého spánku
padne prudce její hořká hlína.

Moje tužka ušatá

Jan Vodňanský

Moje tužka ušatá
poskakuje sem a tam
Bud'to píše nebo kreslí
neptá se mě vůbec jestli
může papír počmárat
proto tužku svou mám rád

Bud'to čmárá nebo píše
zvířata i jejich skrýše
kreslí když ji napadnou
květy které nezvadnou

Moje tužka všeho schopná
včera vyskočila z okna
vyvolala paniku
rejčila po chodníku

Moje tužka ušatá
poskakuje sem a tam
Tuhu má a taky uši
všechno slyší nebo tuší
láká kluky děvčata
Moje tužka ušatá

Divoké koně

Jaromír Nohavica

Já viděl divoké koně
běželi soumrakem
vzduch těžký byl a divně voněl
tabákem

Běželi běželi bez uzdy a sedla
krajinou řek a hor
sper to čert jaká touha je to vedla
za obzor

Snad vesmír nad vesmírem
snad lístek na věčnost
naše touhu ještě neumírej
sil máme dost

V nozdrách sládné zápach klisen
na břehu jezera
milování je divoká píseň
večera

Stébla trávy sklání hlavu
staví se do šiku
král s dvořany přijíždí na popravu
zbojníků

Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet
nemyslet na návrat
s koňskými handlíři vyrazit dveře
to bych rád

Já viděl divoké koně

Hora Říp

Jaroslav Seifert

Viděl jsem hory plné ledu,
však zpívat o nich nedovedu.

Jiskřily dálky nad hlavami
jak bledě modré drahokamy.

Jímala závrať při pohledu,
zpívat však o nich nedovedu.

Když ale vidím na obzoru
uprostřed kraje nízkou horu,

na nebi mráček běloskvoucí

- přestane srdce chvíli tlouci.

Oblaka letí v klasech zralých
a koně dupou po maštalích.

V panácích jsou už všude snopy
a svatý Jiří zvedá kopí,

aby je vrazil ve chřtán dračí,
a motýl spěchá po bodláčí;

a jako krůpěj na prstenu
třpytí se drobná kvítka rmenu.

Tu nemohu se vynadávat
a všechno ve mně začne zpívat,

zpívat i plakat. Maminko má,
jak je to hezké u nás doma!

Óda na lelky

Emanuel Frynta

Kromě paní učitelky
celá třída chytá lelky,
tlustý, tenký, malý, velký,
sedí jako přišití,
hledí něco chytiti.

Už je lelků plná třída,
okna, skříňe, stůl i křída,
nadarmo se nepovídá,
že se dílo podaří,
když se ruka k ruce přidá.
Někdy se to vydaří.

Jenom paní učitelka,
chudák nešťastná, div nelká,
nechytila od pondělka
ani jediného lelka,
jí se totiž nelekně
nikdo, ani lelek ne.

Poštovní schránka

Jiří Wolker

Poštovní schránka na rohu ulice,
to není nějaká lečjaká věc.
Kvete modře, lidé si jí váží velice,
svěřují se jí docela,

psaníčka do ní házejí ze dvou stran,
z jedné smutná a z druhé veselá.

Psaníčka jsou bílá jako pel
a čekají na vlaky, lodě a člověka,
aby jak čmelák a vítr je do dálek rozesel,
- tam, kde jsou srdce,
blizny červené, schované v růžovém okvěti.

Když na ně psaní doletí,
narostou na nich plody
sladké nebo trpké.

Čemu se báseň říká

Jiří Orten

Čemu se báseň říká
chtěl bys to udělat?
V ústraní do hrsti vzlykat
a hodně míti rád

Slyšíš? To ona tiká
Tak zoufale si hrát
Čemu se báseň říká
chtěl bys to udělat?

Snad víš že kolikrát
jsou slova strašně lichá
Bůh ústa uzamyká
nemůže více dát

Čemu se báseň říká
chtěl bys to udělat?

O létající košili

Josef Brukner

Už jste někdy zažili
létající košili?
Říkáte, že ještě ne?
No tak tedy začneme:

Leží ve špinavém prádle,
peroutky má chudák zvadlé,
krk má celý špinavý,
zmuchlané má rukávy.

Vezmem proto kostku mýdla,
namočíme jí ta křídla,
pak ji v pračce protřepeme,
v čisté vodě opláchneme,

na trávě ji vybílíme,
za kolíčky pověsíme.

Nu a teď se půjdem schovat,
tak abychom viděli,
jak se bude vlastně chovat,
až se trochu osmělí.